

MENKIBE: Kul Hakkından Sakınmak

Bâyezîd-i Bistâmî yağmurlu bir havada Cumâ namazına gitmek için evinden çıktı. Sağnak hâlde yağan yağmur, yolu çamur hâline getirmişti. Yağmur bitinceye kadar bir evin ihâta duvarına dayandı. Çamurlu ayakkabılarını duvarın taşlarına sürerek temizledi. Yağmur yavaşlayınca câmiye doğru yürüdü. Bu sırada aklına bir mecûsînin duvarını kirlettiği geldi ve üzülenek;

“Onunla helâlleşmeden nasıl Cumâ namazı kılabilirsin? Başkasının duvarını kirletmiş olarak nasıl Allahü teâlânın huzûrunda durursun?” diye düşündü ve geri dönüp o mecûsînin kapısını çaldı. Kapıyı açan mecûsî; “Buyrun bir arzunuz mu var?” diye sorunca; “Sizden özür dilemeye geldim.” dedi. Mecûsî hayretle; “Ne özrü?” diye sordu. O da; “Biraz önce duvarınızı elimde olmadan çamurlu ayakkabılarımı temizlemek maksadıyla kirlettim. Bu doğru bir hareket değil. Yağmurun şiddeti bu inceliği unutturdu.” deyince, Mecûsî hayretle; “Peki ama ne zararı var? Zâten duvarlarımız çamur içinde. Sizin ayağınızdan oraya sürülen çamur bir çirkinlik veya kabalık meydana getirmez.” dedi. Bâyezîd-i Bistâmî;

“Doğru ama, bu bir haktır ve sâhibinin rızâsını almak lâzımdır.” dedi. Mecûsî; “Size bu inceliği ve insan haklarına bu derece saygılı olmayı dîniniz mi öğretti?” diye sorunca; “Evet dînimiz ve bu dînin peygamberi olan Muhammed aleyhisselâm öğretti.” dedi. Mecûsî; “O hâlde biz niçin bu dîne girmiyoruz?” diyerek kelime-i şehâdet getirip müslüman oldu.

Kaynak: Gençlerin Rehberi